

Píše se rok dvoutisící třináctý. V hlavách dvou mladých individuí (tedy nás – Miloše a mě – takže zas tak mladých ne) vzniká tajný plán útoku na Sasko. Úkol je jasný: Dobýt několik strategických kót této části bývalé NDR a získat pokud možno dostatek materiálů (a zážitků).

Podklady jsou připraveny, zbraně (fotoaparáty) také, ještě dobijeme akumulátory a můžeme v klidu vyrazit. První den to bude více o modelech, ovšem ten druhý už vůbec.

Den „D1“ nastává 21. června. **Kóta 1** – Sebnitz, Modellbahnshop - <http://www.modellbahnshop-sebnitz.de/>. Jdeme sem, abychom zjistili, že set tří nízkostěnných šestiosých vozů, který nám padl do oka a o který se chceme spravedlivě rozdělit (Miloš jeden, já dva), už není. Ale možná zase někdy bude (koncem roku, příští rok... čert ví, známe, jak to chodí s termíny). No ale vybaveno je to tam slušně, jen co je pravda. Nemuset koukat na marku, ehm, vlastně na euro, to by se tam nakupovalo.

Kóta 2 – Modellbahnmuseum - <http://www.sebnitz-web.de/modelleisenbahnmuseum.php> – při odchodu z MBS míjíme modrou muzejní motorovou lokomotivu V 10 B, mechanické návěstidlo a po levé ruce též fabriku Tillig. Jsme před muzeem. Ušli jsme jen 45 metrů. Vstupné „draj ojro“. Ceny v obchůdku v přízemí výrobcem doporučené, tedy nezajímavé. Sortiment relativně široký, ale vzhledem ke konkurenci odnaproti a těm cenám se asi moc netočí. Jeden a dva štoky nad krámkem je expozice muzea. Exponáty Rokal, H.P. Products, Zeuke, BTTB, Tillig – prostě od počátků po současnost. Některé exempláře byly opravdu zajímavé, mnou doposud neviděné. Je tu i pár kolejíšť, některá funkční. Stačí stisknout spínač a jede to. Zajímavé je statické výstavní kolejíště Zeuke z 60. let. To se v člověku hnedle ozvou vzpomínky na doby let osmdesátých, kdy s očima na vrch hlavy hltal stránky už tehdy starých katalogů a snil, toužil (a soužil se, že to nemá). Ve vitrínkách jsou staré modely konfrontované se stejnými z nové produkce (V 36, vozy Ypsilon, BR 110, Hektor...). Zajímavé pokoukání. Na stěně visí dioráma H0 s jakýmsi vládním vlakem, z jednoho vozu dokonce vyhlíží sám velký (tedy spíš malý, 87x zmenšený) Erich Honecker (pche, takovej prcek dvoucentimetrovej a byl generální tajemník SED). Modelový výjev je provázen několika zvukovými efekty, včetně motoru lokomotiv (jsou dvě BR 118) nebo aplausu a jakési německé budovatelské skladby nebo co to hrálo... 😊

S expozicí celková spokojenost. Kdo to vidí poprvé, nemusel by být zklamán. Opakování návštěvy se doporučuje po delší době, až dojmy vyprchají, jinak hrozí nebezpečí pocitu mírné nezajímavosti.

Kóta 3 – SP: Elektronik Richter, Wachau, prostě Elriwa - <http://elriwa.de/>. Cílem je seznámení s prodejnou (klidně i s obsluhou, vypadala fáááákt dobře) a nákup motorové lokomotivy BR 290 DB od firmy Piko. V Radebergu malinko tápeme, objížďka nám komplikuje život a my se pořád nějak nemůžeme dostat tam, kam potřebujeme. Ale nakonec se daří, cesta objevena. Prodejna opět velice dobře vybavena, ceny příjemnější, k tomu Mílova sleva. Platím kartou, neb na stránkách mé banky psali, že to vyjde lépe než si měnit hotovost (devize vs. valuty, blablaba, moc do toho nevidím, ale tohle jsem pobral). Ve finále jsem měl euro za 26,22 Kč, což mne poněkud překvapilo, nicméně pořád ta lokomotiva vyšla levněji než kdekoliv u nás. Lokomotiva prohlédnuta, vyzkoušena, zakoupena, mé srdíčko potěšeno. A že nejsem lakomec, tak abyste z toho také něco měli, sepsal jsem recenzi: http://www.trainmania.info/clanky/motorova_lokomotiva_br_290_db.pdf. Ale tu už jste asi četli. 😊

Kóta 4 – Moritzburg - <http://www.moritzburg.de/moritzburg/idx.asp>, město na 16,6 km dlouhé úzkokolejce Lößnitzgrundbahn, táhnoucí se mezi městy Radeberg a Radebeul - <http://www.loessnitzgrundbahn.de/>. Nemáme v úmyslu projet si trať vlakem, nicméně vlak na nádraží stojí a my chceme změnit plán. Smůla. Než jsme však vůbec schopni vystoupit z auta, vlak se rozjíždí. Uděláme alespoň nějaký výcvak vzdalující se soupravy. Nevadí, plán zůstává beze změny. V bývalém skladišti u pohledné usměvavé obsluhy (nebo se tlemila naší němčině, to fakt nevím) objednáváme Bratwurst s hořčicí (ta je podávána dle přání) a se saským bramborovým salátem. Jo, docela to šlo. Následně se jde na zámek - <http://moritzburg.cz/>, kde se točila pohádka Tři oříšky pro Popelku. Krásná to podívaná. Sem tam se kolem zámku něco opravuje, takže romantiku trochu kazí lešení a podobné „ozdobné“ stavbařské prvky. Zezadu však ne. Vzniká několik fotek budovy, okolí a dalších zajímavostí během cesty zpět k nádraží.

Kóta 5 - Jede se dál, do Radebeulu - <http://www.radebeul.de/>, jedné z koncových stanic tratě. Vzadu u výtopny postává BR 99 1789-9. Než přijede k vlaku, je dost času. Fotím, co se dá. Stojí tu dost osobních vozů a jedna odstavená pára BR 99 791. Jinak mrtvo. Projely asi dva osobní vlaky a jeden bagřík po normálním rozchodu. Pára najíždí na soupravu, nastupuje několik cestujících a vlak se zvolna rozjíždí, aby se pomalu ztratil v oblacích dýmu pod mostem.

Kóta 6 – Dresden/Drážďany - <http://www.dresden.de/>, zde to je jen na chvíli. Jdeme se podívat na nádraží. Moje druhá návštěva velkého německého nádraží. Ta první byla v Bad Schandau na podzim roku 2010, rovněž s Mílou. V Drážďanech je zajímavé dvouúrovňové nástupiště. V horní úrovni potkáváme jednotku ICE3, dolů se díváme na jednotku Talent 2. Mé první setkání s nimi v měřítku 1:1. Dole na nástupišti je ještě jedno kolejiště H0 pro potěchu a kratochvíli cestujícím. Hodíš minci, jede to. Přes ulici je (byl) Lokpavilon, obchůdek s modely, ale zavřený a nějak vymetený. Prodejna po mnoha letech fungování zkrachovala.

Přikvapil večer, nastává tedy čas návratu do českých luhů a hájů. Druhý den nás čeká pokračování v podobě návštěvy Preßnitzalbahn a Fichtelbergbahn. Na to je potřeba se pořádně najíst a vyspat. Tedy pokračování příště.

GALERIE Z PRVNÍHO DNE ZDE: http://trainmania.rajce.idnes.cz/Vylet_do_NDR_-_den_prvy

Pozn.: Pokud váš PDF prohlížeč nezobrazuje odkazy jako aktivní, zkopírujte odkaz a vložte jej do adresního řádku internetového prohlížeče.

